

Теорія мовленнєвої комунікації

Методологія сучасних лінгвістичних досліджень

Методологія сучасних літературознавчих досліджень

Основи імагології

Теорія мовленнєвої комунікації

Навчальна дисципліна належить до вибіркових дисциплін циклу професійної підготовки.

Дисципліна «Теорія мовленнєвої комунікації» – інтерлінгвістична дисципліна, що вивчає процеси створення, передачі і інтерпретації повідомлень (текстів) засобами мови; мовленнєву взаємодію людей як обмін інформацією пізнавального або фатичного (контактовстановлюючого, оцінного) характеру. В основі навчальної дисципліни – прагматика як найважливіший напрямок у функціональній лінгвістиці.

Дисципліна «Теорії мовленнєвої комунікації» спрямована на функціонально-комунікативний опис мови, що зумовлює необхідність не лише інтегрувати характеристики типологічного плану внутрішньої організації мовних одиниць, визначити різні мовні одиниці з погляду фонетики, морфології і синтаксису, а й врахувати всі чинники (соціальні, психологічні, когнітивні, культурні, ситуативні), сукупність яких детермінує функціонування певної одиниці мовної комунікації в конкретних комунікативних умовах. Її визначають як дисципліну нового типу з огляду на міждисциплінарний характер: вона є складовою загальної теорії комунікації, яка опосередковує зв'язки з «Філософією», «Логікою», «Риторикою», «Психологією», «Соціологією» тощо на першому (бакалаврському) рівні і водночас спирається на теоретичні доробки навчальних дисциплін другого (магістерського) рівня «Філософія сучасної освіти», «Комунікативні стратегії основної мови», «Комунікативні стратегії другої мови» «Сучасна наукова мова».

Для визначення рівня засвоєння слухачами навчального матеріалу використовуються такі форми навчання: 1) лекційні заняття, на яких розглядається прагматика як найважливіший напрямок у функціональній лінгвістиці; 2) семінарські заняття, що передбачають опрацювання вербального спілкування: його форм, функцій, ситуативної й соціокультурної зумовленості; 3) консультації, які проводяться з метою допомоги здобувачам у виконанні творчих робіт, роз'яснення окремих розділів теоретичного матеріалу, відпрацювання здобувачами пропущених занять; 4) індивідуальне навчально-дослідне завдання «Комунікативні девіації з огляду порушення параметрів комунікативної ситуації (за Д.Хаймсом)».

Метою викладання навчальної дисципліни «Теорія мовленнєвої комунікації» є надання загального уявлення про напрям сучасної лінгвістики, спрямований на вивчення закономірностей, складників і чинників комунікативної діяльності людини, яка здійснюється на основі природної мови.

Завдання:

- розглянути феномен мовленнєвої комунікації;
- узагальнити й систематизувати знання студентів про аспекти, що висвітлюють особливості мовленнєвого спілкування;
- ознайомитися з основними поняттями даної дисципліни;
- розглянути типи й моделі комунікації, контекст та його типи, мовленнєву ситуацію;
- ознайомитися з лінгвокогнітивним підходом до процесу комунікації;
- розглянути основні принципи, що визначають національно специфіку мовленнєвого спілкування;
- розглянути стратегії і тактики мовленнєвого спілкування;

- сформувати вміння і навички правильно розуміти та аналізувати комунікативні процеси і явища.

Компетентності, якими повинен оволодіти здобувач у результаті вивчення курсу:

- Здатність реалізувати рівень мовної та мовленнєвої компетентностей, достатній для забезпечення успішного спілкування в професійній та громадській сферах, оперування лексичними, граматичними аспектами, ефективними засобами творення цілісного усного й писемного тексту, здатність до реалізації професійних усних презентацій
- Здатність використовувати базові знання про теоретичні засади, методологічні принципи, практичне застосування та міждисциплінарні зв'язки сучасної лінгвістики, психології
- Здатність реалізувати достатній рівень мовної та мовленнєвої компетентностей на основі теорії та практики дискурсивного аналізу
- Здатність використовувати мовні засоби та мовленнєві структури у різних типах дискурсу, зокрема у професійному
- Здатність розуміти національну та соціокультурну специфіку мовленнєвої поведінки носіїв різних мов та здійснювати ефективні комунікативні контакти
- Здатність обирати ефективні стратегії для вирішення комунікативних завдань

Результати навчання

- Рівень мовної та мовленнєвої компетентностей, достатній для забезпечення успішного спілкування в професійній та громадській сферах, оперування лексичними, граматичними аспектами, стилістичними ознаками української мови, ефективними засобами творення цілісного усного й писемного тексту, реалізація професійних усних презентацій із подальшою дискусією
- Ефективне використання базових знань про теоретичні засади, методологічні принципи, практичне застосування та міждисциплінарні зв'язки сучасної педагогічної науки, лінгвістики та літературознавства, психології
- Розуміння культурологічних традицій та лінгвокраїнознавчих особливостей мовленнєвої і немовленнєвої поведінки носіїв різних мов
- Реалізація достатнього рівня мовної та мовленнєвої компетентностей на основі теорії та практики дискурсивного аналізу
- Використання мовних засобів та мовленнєвих структур у різних типах дискурсу, зокрема у професійному
- Розуміння національної та соціокультурної специфіки мовленнєвої поведінки носіїв різних мов та здійснення ефективних комунікативних контактів
- Використання ефективних стратегій для вирішення комунікативних завдань

Методологія сучасних літературознавчих досліджень

Навчальна дисципліна належить до дисциплін вільного вибору здобувачів вищої освіти циклу професійної підготовки; під час вивчення цієї дисципліни використовуються знання, отримані з таких дисциплін (пререквізитів): «Вступ до літературознавства», «Аналіз художнього тексту: жанри та стилі», «Історія української літератури», «Історія зарубіжної літератури» тощо; основні положення навчальної дисципліни мають застосовуватися при вивченні таких дисциплін (постреквізитів): «Історія сучасних літературознавчих вчень», «Психопоетикальний дискурс в сучасному літературознавстві», «Компаративні аспекти українського літературознавства», «Гендерні дослідження в літературознавстві» тощо.

Мета навчальної дисципліни «Методологія сучасних літературознавчих досліджень» – забезпечити оволодіння здобувачами основних понять, категорій, ціннісних підходів, необхідних для глибокого і багатогранного розуміння як окремих літературних подій та персоналій, так і системного художньо-естетичного розвитку; підготувати здобувачів до фахової наукової роботи, до написання студій, розвідок літературознавчого спрямування.

Основними **завданнями** вивчення дисципліни є:

- поглибити знання про специфіку, атрибутивні риси літератури як виду мистецтва;
- розширити уявлення про зв'язок і взаємозв'язок філософії та художньої літератури, виявити грані значення західноєвропейської філософської думки для динаміки світового літературного процесу;
- ознайомити із знаковими працями, концепціями філософів та їх репрезентованістю у літературних текстах;
- оволодіти базовою термінологією новочасних гуманітарних і літературознавчих досліджень;
- ознайомити з основними методами сучасного літературознавчого аналізу, дискурсу, відпрацьовувати навички застосування цих методів на практиці;
- розвивати вміння, навички фахової інтерпретації художніх текстів;
- встановлювати типологічні зв'язки літератури з іншими видами мистецтв, зокрема з кінематографом;
- творчо використовувати філософські та онтологічні підходи, конструкції у процесі формування оригінального літературознавчого трактування;
- формулювати власне бачення або власну концепцію твору, письменницької постаті, художньо-естетичної проблеми;
- залучати здобувачів до вдумливого ознайомлення із працями провідних філософів, мислителів, учених-філологів, що виражають і оприявлюють методологію сучасних літературознавчих досліджень;
- активізувати вміння здобувачів послуговуватися актуальними поняттями, категоріями гуманітарно-літературознавчого характеру у фаховій діяльності, застосовувати різні методи сучасних літературознавчих досліджень у дослідно-науковій роботі;
- формувати методологічну компетентність здобувачів, фахову потребу в самостійній роботі над розвитком і підвищенням власної методологічної культури в літературознавчій і гуманітарній сферах.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми здобувачі магістерського рівня повинні:

знати:

- роль і значення методології для сучасного розуміння процесів і тенденцій, що відбувалися в історії літератури і відбуваються в літературі нинішнього періоду;

- наукові інтерпретації та дефініції терміну «методологія», особливості еволюції значення терміну у науковому вітчизняному соціумі;
- провідні тенденції новочасних філософських, онтологічних, інтелектуальних шукань, властивих періоду кінця XX – першої половини XXI ст.;
- закономірності тісного взаємозв'язку розвитку філософії і художньої літератури, значення філософських концепцій, моделей для формування художньо-образного світу письменника;
- провідні праці західноєвропейських філософів, онтологів, мислителів, у яких обґрунтовуються і розроблюються новочасні методи літературознавчих і гуманітарних досліджень;
- найвідоміших представників кожного актуального методу, інтелектуально-наукового напрямку;
- основні праці відомих і знакових літературознавців, культурологів, у яких репрезентована сучасна методологія літературознавчих досліджень;
- генезу, специфіку розвитку і сутність найбільш актуальних методів, що застосовуються в сучасних літературознавчих дослідженнях;
- атрибутивні риси й характерні відмінності основних актуальних методів літературознавчих досліджень;
- маркерну термінологію, притаманну сучасним методам літературознавчих досліджень;
- репрезентованість методології сучасних літературознавчих досліджень у студіях, працях українських учених;
- зв'язок літературознавчих робіт, праць із методами новітніх мистецтвознавчих досліджень, що спостерігається у практиці визнаних західних (західноєвропейських, американських) філософів і мислителів;
- пріоритетні напрями розвою сучасного літературного процесу – особливості проблематики, художніх пошуків, жанрової системи, мовно-стильової культури;
- основні художні досягнення світової літератури періоду кінця XX – першої половини XXI ст.;
- особливості актуальної української літератури в контексті пансвітових художніх тенденцій;

уміти:

- володіти базовою інформацією про стан розвитку сучасної філософської науки і тих гуманітарних проблем, що обсервуються, аналізуються її провідними представниками;
- виокремлювати і характеризувати основні методи сучасних літературознавчих досліджень;
- кваліфіковано працювати з науковими першоджерелами, в яких розроблюється й обґрунтовується методологія сучасних літературознавчих і гуманітарних досліджень;
- використовувати допоміжні інформаційні джерела з означеної проблематики (довідники, антології, збірники);
- виділяти найвідоміших представників кожного актуального методу і представляти їхній внесок;
- об'єктивно аналізувати основні методи сучасних літературознавчих досліджень, вичленовуючи достоїнства кожного з них і їх проблемні місця;
- застосовувати різні актуальні методи літературознавчих досліджень у практичній діяльності;

- використовувати дослідження, концепції відомих філософів, онтологів, мислителів у фаховій науковій роботі;
- вільно оперувати сучасною літературознавчою термінологією у формах усного мовлення (виступу, повідомлення, дискусії);
- викладати власне розуміння, власну інтерпретацію художніх текстів логічно, аргументовано і доказово, реалізуючи при цьому набутий потенціал знань зі сфери методології новочасних літературознавчих досліджень;
- виділяти атрибутивні риси кожного актуального методу;
- використовувати актуальну наукову термінологію у різноманітних формах писемного мовлення (при підготовці та написанні студій, розвідок літературознавчого чи статей, оглядів, есеїв, рецензій критично-літературного характеру);
- умотивовано застосовувати інформацію зі сфери методології сучасних літературознавчих досліджень у процесі підготовки і написання магістерських робіт.

Передумови для вивчення дисципліни: обізнаність із предметною галуззю та розуміння професійної діяльності; вміння застосовувати весь арсенал методів під час аналізу художніх творів, оперувати сучасним категоріально-термінологічним апаратом літературознавства.

Дисципліна формує **міждисциплінарні взаємозв'язки** з іншими дисциплінами: «Історія сучасних літературознавчих вчень», «Сучасний літературний процес: основні тенденції розвитку», «Компаративні аспекти українського літературознавства», «Новітній літературний процес в Україні: концепції та тенденції розвитку», «Методика викладання літературознавчих дисциплін у вищій школі» тощо.

Предметні компетентності та результати навчання

Дисципліна «**Методологія сучасних літературознавчих досліджень**» забезпечує формування певних компетентностей, зокрема:

здатність виявляти знання сучасної наукової парадигми у сферах філософії, літературознавства, культурології та її базових, основоположних понять, здатність володіти системою методологічних принципів і основними методами літературознавчих досліджень; здатність самостійно вдосконалювати, збагачувати потенціал теоретичних знань у сферах гуманітарних дисциплін, зокрема філології, мистецтвознавства, культурології, та ефективно застосовувати його у практичній фаховій діяльності; здатність оприявлювати навички сучасної інтерпретації художніх текстів, послуговуючись при цьому актуальною методологією трактування естетичної специфіки письменника та його художньо-образного світу; здатність самостійно моделювати і здійснювати лінгвістичні й літературознавчі дослідження на основі цілісного наукового світогляду і набутих філологічних та гуманітарних знань; здатність проектувати завдання і розв'язувати проблеми власного фахового розвитку; об'єктивно оцінювати найзначніші здобутки у сферах сучасної філософії, філології, зокрема літературознавства, та вбачати перспективи розвитку філологічних досліджень; здатність застосовувати методологію сучасних літературознавчих досліджень у науковій роботі, проводити паралелі між мейнстрімними тенденціями в актуальній літературі й новочасному мистецтві, здійснювати обґрунтований аналіз результатів власних наукових пошуків.

Програмні результати навчання:

Аналіз та об'єктивна оцінка сучасних наукових досягнень у галузі літературознавства; застосування у власній професійній діяльності сучасної наукової методології, використання новітніх інформаційно-комунікаційних технологій.

Самостійний пошук, обробка, систематизація, контекстуалізація та інтерпретація загальнонаукової інформації з різних джерел, генерування нових ідей для вирішення наукових і практичних завдань, зокрема у міждисциплінарних галузях.

Вільна орієнтація орієнтуватися в інформаційних та Internet джерелах, використання у власній професійній діяльності бібліотечних фондів, критичне ставлення до отриманої інформації, усвідомлення цінності суб'єктивної позиції в інформаційному просторі, володіння комп'ютерною та інформаційною культурою.

Результативна діяльність у професійній та/або науковій групі, дотримання етичних норм професійної діяльності та академічної доброчесності.

Ефективне використання базових знань про теоретичні засади, методологічні принципи, практичне застосування та міждисциплінарні зв'язки сучасного літературознавства.

Методологія сучасних лінгвістичних досліджень

На початку XXI століття в лінгвістичних студіях значно посилюється лінгвофілософський компонент, зумовлений прагненням переглянути загальні підходи і принципи дослідження мови, визначитися стосовно її ролі в житті людини, з'ясувати функціональну природу мови як семіотичної системи, виробити відповідний інструментарій, настанови й способи опису й аналізу її підсистем та продуктів. Предметом навчальної дисципліни є наука як система знань, методологія наукової творчості, загальні та спеціальні методи лінгвістичних досліджень, організаційні основи та інформаційне забезпечення наукових розвідок, необхідність наочності представлення результатів проведеного дослідження, настанови, способи, принципи та процедури трактування мови

та її продуктів, що склалися в межах певних мовознавчих течій, шкіл, розвідок окремих лінгвістів.

Дисципліна «Методологія сучасних лінгвістичних досліджень» належить до переліку дисциплін вільного вибору магістранта. Вона забезпечує магістрантам теоретичні знання з методології наукових і насамперед лінгвістичних досліджень; навчає їх орієнтуватися в етапах історії світового та вітчизняного мовознавства як зміні лінгвістичних парадигм, дає знання про сучасний стан і перспективи лінгвістичної методології, закладає розуміння основних положень, підходів, наукових концепцій у цій сфері; формує уміння застосовувати на практиці різні методи лінгвістичного дослідження; виробляє навички вільного оперування метамовою лінгвістики, відповідною загальнонауковою та лінгвістичною термінологією.

Міждисциплінарні зв'язки. Навчальна дисципліна «Методологія сучасних лінгвістичних досліджень» є продовженням дисципліни «Основи наукових досліджень», що вивчається здобувачами під час опанування програми бакалаврської підготовки. В рамках магістерського курсу навчальна дисципліна «Методологія сучасних лінгвістичних досліджень» взаємопов'язана з такими дисциплінами, як «Основні напрямки семантичних досліджень», «Теорія мовленнєвої комунікації» та написання науково-дослідної магістерської роботи.

Метою навчальної дисципліни є 1) поглиблення знань магістрантів у різних сферах сучасного науково-лінгвістичного знання; 2) ознайомлення з методами, підходами, інструментарієм, метамовою новітніх мовознавчих дисциплін: лінгвокультурології, лінгвокогнітології, лінгвокомунікативістики, дискурсології тощо; 2) формування навичок пов'язування теоретичних знань з практикою лінгвістичного аналізу емпіричних мовних фактів; 3) розвиток креативних здібностей магістрантів; 4) розвиток вмінь адекватної інтерпретації наукового дискурсу.

Завдання:

- ознайомити магістрантів з новими галузями мовознавства, що отримали поширення протягом останніх десятиліть;
- висвітлити магістрантам характеристику головних напрямків лінгвістики у новій парадигмі знання;
- системно ознайомити магістрантів із категорійно-понятійним апаратом лінгвометодології;
- навчити студентів аналізувати ключові проблеми та спірні питання лінгвістичних дисциплін у сучасній науковій парадигмі;
- висвітлити методологічні засади сучасного мовознавства, пізнавальні настанови, принципи і процедури дослідницької діяльності.

Компетентності, якими повинен оволодіти здобувач у результаті вивчення курсу:

- Здатність усвідомлювати моделі світу, природу, причинно-наслідкові закономірності розвитку суспільства і зв'язки різних культур; набувати культурного досвіду для осягнення загальнолюдських цінностей; засвоювати і реалізовувати наукові та культурні досягнення світової цивілізації з поважним ставленням до різних культур, релігій, прав народів і людини та ідеї збереження миру та толерантного існування.
- Здатність реалізовувати у професійній діяльності настанови толерантності та гуманності, у контексті сучасної мультикультурності, на основі загальнолюдських цінностей та критичного оцінювання соціально-політичних, економічних подій і явищ.
- Здатність використовувати базові знання про теоретичні засади, методологічні принципи, практичне застосування та міждисциплінарні зв'язки сучасної лінгвістики.

- Здатність здійснювати дослідження в галузі мовознавства.
- Здатність аналізувати та порівнювати результати досліджень вітчизняних й іноземних дослідників з обраної тематики.
- Здатність реалізувати рівень мовної та мовленнєвої компетентностей, достатній для забезпечення успішного спілкування в професійній та науковій сферах, оперування лексичними, граматичними аспектами, ефективними засобами творення цілісного усного й писемного тексту, здатність до реалізації професійних усних презентацій.
- Здатність реалізувати достатній рівень мовної та мовленнєвої компетентностей на основі теорії та практики дискурсивного аналізу.
- Здатність використовувати мовні засоби та мовленнєві структури у різних типах дискурсу, зокрема у професійному.
- Здатність обирати ефективні стратегії для вирішення дослідницьких завдань.
- Здатність оперувати ключовими поняттями фахових дисциплін та розуміти об'єктивні тенденції розвитку сучасної філології.

Результати навчання - згідно з вимогами освітньо-професійної програми компетентності, якими повинен оволодіти здобувач у результаті вивчення курсу:

- Вміння коректно формулювати наукову проблему та дослідницькі завдання, визначати актуальність та новизну наукової роботи; відбирати необхідну інформацію і фактичний матеріал для підготовки та проведення дослідження відповідно до поставленої мети та визначених завдань; умотивовано обирати та застосовувати спеціальні й загальнонаукові методи для проведення наукового дослідження.
- Володіння здатністю аналізу та порівняння результатів досліджень вітчизняних й іноземних дослідників з обраної тематики; розширення власної системи знань, постійного підвищення інтелектуального рівня, професійної майстерності на основі самоосвіти, сприйняття, синтезу наданої інформації, її застосування; критичного аналізу, контролю, розуміння основних питань, пов'язаних зі знаннями в галузі лінгвістики; проведення бібліографічної роботи із залученням сучасних досліджень інформаційних технологій. Планування і організація власного особистісного та професійного розвитку.
- Самостійний пошук, оброблення, систематизація, контекстуалізація та інтерпретація загальнонаукової інформації з різних джерел, генерування нових ідей для вирішення наукових і практичних завдань, зокрема у міждисциплінарних галузях.
- Ефективне опрацювання лінгвістичних джерел різних видів, здатність відрізнити специфіку у підходах до вирішення мовознавчих проблем представників різних наукових напрямів та шкіл, критичне осмислення новітніх досягнень лінгвістичної науки.
- Успішне розв'язання складних задач та проблем в галузі сучасного мовознавства в процесі різнопланової фахової діяльності, або у процесі навчання.
- Ефективне використання базових знань про теоретичні засади, методологічні принципи, практичне застосування та міждисциплінарні зв'язки сучасної лінгвістики.
- Використання ефективних стратегій для вирішення дослідницьких завдань.
- Оперування ключовими поняттями фахових дисциплін, розуміння об'єктивних тенденцій розвитку сучасної філології.
- Логічне й послідовне мислення, здійснення аналізу та синтезу різних ідей, точок зору, мовних явищ у їх взаємозв'язку та взаємозалежності для забезпечення освітнього процесу відповідною навчально-методичною документацією, програмами, планами та інноваційними проектами.

Основи імагології

Курс «Основи імагології» має велике значення у справі формування загального гуманітарного світогляду студента-філолога: формує інтегральні, загальні й фахові компетентності, необхідні майбутньому викладачу словеснику для орієнтації в сучасному українському й світовому культурному контексті; допомагає на сучасному міждисциплінарному рівні узагальнити, систематизувати знання з особливостей розвитку естетичної свідомості в історичному вимірі, а також значно розширити їх шляхом вивчення процесів формування ментальних явищ та їх відображення в мистецтві слова. Метою викладання навчальної дисципліни є введення здобувачів вищої освіти у коло основних теоретичних питань літературної імагології, як науки що вивчає специфіку формування взаємних ментальних уявлень народів у сфері словесно-художньої творчості, підвищення теоретико літературознавчої обізнаності у поняттях та проблемах сучасної компаративістики. Завдання:

- ознайомлення здобувачів вищої освіти з імагологією як науковою галуззю та основними віхами її розвитку;
- формування уявлень про основні імагологічні категорії;
- виявлення специфіки розвитку ментально-світоглядних засад картини світу особистості засобами мистецтва слова;
- поглиблення та систематизація знань термінологічного теоретико літературознавчого інструментарію;
- створення умов для осягнення сучасних міждисциплінарних і суто літературознавчих проблем;
- опанування методологічними основами аналізу та інтерпретації імагологічних особливостей літературних творів.
- залучення до самостійних літературознавчих досліджень художніх текстів в імагологічному, міфопоетичному, порівняльно-історичному, герменевтичному, постколоніальному, кросскультуральному аспектах;

Передумови для вивчення дисципліни: обізнаність із предметною галуззю та розуміння професійної діяльності; вміння здійснювати аналіз художніх творів жанрово-видового спектру, оперувати сучасним категоріально-термінологічним апаратом літературознавства. Дисципліна формує міждисциплінарні взаємозв'язки з іншими дисциплінами: «Історія сучасних літературознавчих вчень», «Сучасний літературний процес: основні тенденції розвитку», «Методологія сучасних літературознавчих досліджень», «Методика викладання літературознавчих дисциплін у вищій школі» тощо.

Предметні компетентності та результати навчання Вивчення навчальної дисципліни передбачає формування та розвиток у здобувачів вищої освіти компетентностей і програмних результатів навчання відповідно до освітньої програми спеціальності 014 «Освіта» / Педагогіка, а саме:

Загальні компетентності:

Здатність аналізувати й оцінювати сучасні наукові досягнення в галузі літературознавства, методики викладання літературознавчих дисциплін. Здатність планувати і вирішувати завдання власного особистісного та професійного розвитку. Здатність здійснювати пошук, обробку, систематизацію, контекстуалізацію та інтерпретацію загальнонаукової інформації з різних джерел, генерувати нові ідеї для вирішення наукових і практичних завдань, зокрема у міждисциплінарних галузях. Здатність орієнтуватися в інформаційних та Internet джерелах, працювати з бібліотечними фондами, критично ставитись до отриманої інформації, усвідомлювати цінності суб'єктивної позиції в інформаційному просторі, володіння комп'ютерною та інформаційною культурою. Здатність працювати у професійній та/або науковій групі, дотримуючись етичних норм професійної діяльності та академічної доброчесності.

Фахові компетентності: Здатність використовувати базові знання про теоретичні засади, методологічні принципи, практичне застосування та міждисциплінарні зв'язки

сучасного літературознавства. Здатність сприймати літературу як невід'ємну частину світової художньої культури та розуміти її як мистецтво слова. Здатність до духовно-ціннісної орієнтації та формування естетичних потреб особистості на основі вивчення найяскравіших зразків художньої літератури. Здатність мислити логічно й послідовно, здійснювати аналіз та синтез різних ідей, точок зору, літературознавчих явищ у їх взаємозв'язку та взаємозалежності. Здатність розрізняти художні явища й тенденції сучасного літературного процесу, визначати їх особливості, історичну обумовленість, розглядати їх в контексті історико-літературних і критичних оцінок представників різних шкіл сучасного літературознавства.

Програмні результати навчання: Аналіз та об'єктивна оцінка сучасних наукових досягнень у галузі літературознавства, методики викладання літературознавчих дисциплін; застосування у власній професійній діяльності сучасної наукової методології, використання новітніх інформаційно-комунікаційних технологій. Самостійний пошук, обробка, систематизація, контекстуалізація та інтерпретація загальнонаукової інформації з різних джерел, генерування нових ідей для вирішення наукових і практичних завдань, зокрема у міждисциплінарних галузях. Вільна орієнтація орієнтуватися в інформаційних та Internet джерелах, використання у власній професійній діяльності бібліотечних фондів, критичне ставлення до отриманої інформації, усвідомлення цінності суб'єктивної позиції в інформаційному просторі, володіння комп'ютерною та інформаційною культурою. Результативна діяльність у професійній та/або науковій групі, дотримання етичних норм професійної діяльності та академічної доброчесності. Ефективне використання базових знань про теоретичні засади, методологічні принципи, практичне застосування та міждисциплінарні зв'язки сучасного літературознавства.

Місце навчальної дисципліни в структурі освітньої програми: а) навчальна дисципліна належить до вибіркових дисциплін циклу професійної підготовки; б) під час вивчення цієї дисципліни використовуються знання, отримані з дисциплін: «Вступ до літературознавства», «Аналіз художнього тексту: жанри та стилі», «Історія української літератури», «Історія української культури», «Зарубіжна література» тощо; в) основні положення навчальної дисципліни мають застосовуватися при вивченні таких дисциплін : «Історія сучасних літературознавчих вчень», «Методологія сучасних літературознавчих досліджень», «Психопоетичний дискурс в сучасному літературознавстві», «Компаративні аспекти українського літературознавства», «Гендерні дослідження в літературознавстві», «Основи міфопоетики» тощо.